

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ
وَأَنَا لَمُوفٍوَهُمْ نَصِيْبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾

109 Onların tapmaya devam ettikleri şeylerin bâtil olduğundan şüphen olmasın. Onlar, daha önce atalarının taptığına benzer şeylere tapıyorlar. Biz onların, hakettikleri cezalarını kendilerine eksiksiz uygulayacağız.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾

★ **110** Andolsun biz Mûsâ'ya kutsal kitabı vermiştik. Hür iradeye, özgürce seçme hakkına sahipken, Mûsâ'ya ve Tevrat'a itibar etmedikleri için, Tevrat'ta da ihtilâfa düşüldü. Eğer insanların sorumlu tutularak muhakeme edileceği, mükâfata nail olanla cezaya müstehak olanların hükümlerinin kesinleşeceği, rahmeti gazabına baskın olan Rabbinin koyduğu-kurduğu mühlet verilen bir düzen olmasaydı, onların aralarında âcilen yargı gerçekleştirilir, hüküm icra edilirdi. Hâlâ onlar hak kitaba, Kur'an'a karşı da, suizanlarının - art niyetlerinin beslediği şüpheler içindedirler.

وَأَنْ كُلًّا لَّمَّا لِيُوفِيْنَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾

111 Şüphesiz Rabbin, onların her birinin amellerinin karşılığını, kendilerine tam olarak verecektir. Rabbin, onların işlemeye devam ettiği gizli-açık bütün amellerinden haberdardır

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

112 Ö halde, tevbe ederek seninle beraber olanlarla, günah işlemekten, isyandan vazgeçerek Allah'a itaate yönelenlerle birlikte emrolunduğun gibi ilâhî emirleri doğru uygulayarak itaatte daim ol.

Aşırı da gitmeyin, azmayın. O sizin işlediğiniz amelleri biliyor, görüyor.

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

113 Baskı, zulüm ve işkenceyle temel hak ve hürriyetleri, Allah yolunu, Allah yolundaki faaliyetleri engellenlere, haksızlık edenlere yakınlık, eğilim göstermeyin, onların fiillerine iştirak etmeyin, yardımcı olmayın, desteklemeyin ki, size ateş dokunmasın. Sizin Allah'ın dışında kulları durumundakilerden koruyucunuz, emirlerine itaat edeceğiniz otorite yoktur. Değilse Allah'ın yardımına nâil olamazsınız.

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ
ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾

114 Gündüzün iki tarafında, gecenin gündüze yakın saatlerinde (sabah, akşam, yatsı) namazları erkânına, şartlarına, vaktine riâyet ederek, âşikâre kıl. İyilikler, namazlar, câmiler, müesseseler, hukuk kurallarının işletilmesi, fazileti, sevabı yüksek hükümlere öncelik verilmesi kötülükleri, günahları, başıbozukluğu yok eder. Bu Kur'an, düşünebilenler için, kulağına söz girecek kimseler için büyük bir öğüttür.

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

115 Sabrederek mücadeleye devam et. Allah, iyiliği, iyi niyetleri, dinin, ahlâkın ve kamu vicdanının emirlerini, devamlı davranışlarına, ilişkilerine, görevlerine, hayatlarına yansıtan, samimiyetle ibadet eden, aktif olarak iyiliğe, iyi uygulamaya, iyileştirmeye örnek olan, işlerinde mükemmellik, dürüstlük ve başarı için dikkat harcayan, hayırlı icraatlar, kalıcı hizmetler yapan müslüman önderlerin, idarecilerin, müslümanların mükâfatını zâyî etmez.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾

116 Sizden önceki asırlarda yaşayan nesiller içinden, akıllı, ileri görüşlü, dindar fazilet sahipleri, akıllarını kullanarak yeryüzünde insanları bozgunculuktan, yozlaşmaktan, bunların savunuculuğunu, sözcülüğünü yapmaktan vazgeçirmeye çalışsalar, ne iyi olurdu. Ancak, onların içinden kurtardığımız pek az kimse bunu yaptı. İsyan ile, inkâr ile, baskı zulüm ve işkence ile temel hak ve hürriyetleri Allah yolunu, Allah yolundaki faaliyetleri engelleyen, haksızlık eden zâlimler ise, kendilerine verilen servetin, eğlenenin, şımartıldıkları refahın peşine düştüler. Onlar zaten İslâm'a planlı cephe alarak, müslümanlığı, müslüman nesilleri yozlaştırma, yok etme suçu işleyen güç ve iktidar sahibi âsi, suçlu, günahkâr idiler.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

117 İdarecileri, halkı iyi ve ıslah iken, din ve dünya işlerini, sosyal ilişkilerini düzelterek, geliştirerek barış içinde yaşarlarken, senin Rabbin zulm ile bir memleketi helâk edecek değildir.